

WSTĘP

„Potrzebny jest Kościołowi wasz charyzmat, wasza duchowość, wasza postęga”. Te słowa, wypowiedziane w 1978 roku przez ks. kard. Karola Wojtyłę do księży sercanów, stanowiły motto dwudniowego sympozjum naukowego, zorganizowanego w Wyższym Seminarium Misyjnym w Stadnikach z okazji 75-lecia obecności Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego w Polsce.

Gośćmi sympozjum byli ks. kard. Franciszek Macharski, metropolita krakowski, oraz ks. kard. Stanisław Nagy, którzy w poszczególnych dniach przewodniczyli Eucharystii i wygłosili słowo Boże. Ponadto w spotkaniu wzięli udział przedstawiciele zgromadzeń żeńskich i męskich, duchowieństwo diecezjalne, władze gminne, dyrekcje pobliskich szkół, przedstawiciele Sercańskiej Wspólnoty Świeckich, Duszpasterstwa Przedsiębiorców i Pracodawców, duszpasterstwa młodzieży, wykładowcy seminarium, licznie przybyli sercanie z Polski i zagranicy oraz alumni, nowicjusze i postulanci.

Referaty zostały wygłoszone przez wykładowców KUL, UKSW, Uniwersytetu Śląskiego i Wyższego Seminarium Misyjnego Księży Sercanów.

„Żeby mieć świadomość tego, kim się jest, trzeba nieustannie wracać do swoich początków. Aby w pełni ukształtować własną tożsamość, trzeba znać swoją historię. Znajomość historii jest niezbędna do osiągnięcia osobistej dojrzałości, tym bardziej jest ona nieodzowna w zdobywaniu dojrzałości wspólnoty tak specyficznej, jak zgromadzenie zakonne” – powiedział w słowie wstępnym przełożony Prowincji Polskiej, ks. Tadeusz Michałek.

W czasie sympozjum podjęto refleksję nad 75-letnią przeszłością polskiej prowincji księży sercanów, aby w kontekście minionych doświadczeń ożywić życie wiary, specyfikę i misję Zgromadzenia w Kościele i jego sercański styl apostołatu w zmieniającej się rzeczywistości XXI wie-

ku. Wpatrując się na nowo w postać Założyciela – ks. Leona Jana Dehona w przededniu jego beatyfikacji, sercane zastanawiali się, czy w wystarczającym wymiarze noszą jeszcze dziś w sobie tę wyjątkową wrażliwość, otwartość na sprawy społeczne, zaangażowanie na rzecz nowych wyzwań, umiejętność prowadzenia dialogu z innymi, zatroskanie apostołskie, głęboką duchowość i zjednoczenie z Sercem Zbawiciela, które stanowią istotę sercańskiego posłannictwa?

Mamy nadzieję, że na postawione pytania czytelnik, choć w części, znajdzie odpowiedź po lekturze referatów zamieszczonych w „Sympozjum”.

Redakcja